

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
SECŢIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

D E C I Z I A nr. 2154 **Dosar nr. 1077/2/2009**

Şedinţa publică de la 20 aprilie 2010

Preşedinte: Luiza Maria Păun - Judecător
Doina Duican - Judecător
Joiţa Preda - Judecător
Tabita Popan - Magistrat asistent

....

S-a luat în examinare recursul declarat de Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii împotriva sentinţei civile nr. 2529 din 11 iunie 2009 a Curţii de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de şedinţă din data de 20 aprilie 2010, iar pronunţarea deciziei a fost amânată la data de 27 aprilie 2010.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de faţă;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentinţa civilă nr. 2529 din 11 iunie 2009 pronunţată de Curtea de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal s-a respins ca neîntemeiată acţiunea formulată de reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii în contradictoriu cu pârâtul Maicher Iuliu, acţiunea având ca obiect constatarea calităţii de colaborator al securităţii a pârâtului.

Pentru a pronunţa această sentinţă, instanţa de fond a reţinut că pârâtul Maicher Iuliu a fost recrutat în anul 1977, în timp ce satisfăcea stagiul militar, colaborator al Securităţii, în acest sens la data de 2 octombrie 1979 semnând un angajament, numele conspirativ fiind acela de „Marinică”.

Informaţiile furnizate de pârât Securităţii, prin notele informative, reţine instanţa de fond, nu au vizat îngrădirea

drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, acestea evidenţiind aspecte pozitive în legătură cu persoanele urmărite, acestea neavând relaţii cu cetăţenii străini şi nici interes nu au manifestat pentru asemenea relaţii.

Instanţa de fond a concluzionat că în cauză nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2004 pentru constatarea calităţii de colaborator al Securităţii.

Împotriva sentinţei a declarat recurs, în termen legal, reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, criticând-o pentru nelegalitate şi netemeinicie, fiind invocat ca temei art. 304[1] Cod procedură civilă - conform căruia recursul nu este limitat la motivele de casare prevăzut în art. 304[1] Cod procedură civilă, instanţa putând să examineze cauza sub toate aspectele.

În esenţă, prin motivele de recurs formulate, recurentul-reclamant susţine că în speţă, sunt întrunite condiţiile prevăzute de art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, prin activitatea sa intimatul-pârât, mai precis prin informaţiile date a contribuit la identificarea unei persoane care a luat legătura cu postul de radio Europa Liberă, iar în consemnările lor ofiţerii de Securitate au precizat că acesta „s-a achitat de sarcinile primite", „aducându-şi aportul în munca informativă", informaţiile furnizate „fiind de un real folos, putându-se lua măsuri de prevenire a unor fenomene de deconspirare prin mijloacele fir şi radio".

Recurentul-reclamant susţine că instanţa de fond a reţinut în mod eronat că informaţiile furnizate de intimatul-pârât au evidenţiat aspecte pozitive constatate în activitatea de supraveghere informativă, întrucât acesta şi-a îndeplinit obiectivul primit la recrutare, acela de a informa despre „persoane fără antecedente politice ori penale care prin activitatea lor aduc atingere securităţii statului - prin care se înţelege în realitate interesele regimului comunist, şi nu intră în competenţa altor profile de muncă".

Intimatul-pârât a depus concluzii scrise solicitând respingerea recursului ca nefondat.

Analizând recursul formulat prin prisma motivelor invocate, în raport de actele şi lucrările dosarului precum şi de dispoziţiile legale incidente cauzei, Înalta Curte îl va admite potrivit următoarelor considerente:

Aşa cum de altfel a constatat şi instanţa de fond, intimatul pârât Maicher Iuliu a fost recrutat în calitate de colaborator al Securităţii de către organele C.I. pentru perioada satisfacerii stagiului militar (1977 - 1978), iar în anul 1979 a fost recrutat de I.J. Hunedoara pentru supravegherea informativă în cadrul problemei „Persoane fără antecedente politice ori penale care prin activitatea lor aduc atingere

securităţii statului şi nu intră în competenţa altor profile de muncă", la data de 2 octombrie 1979, semnând şi un „Angajament" cu nume conspirativ „Marinică"...

În raport de conţinutul textului, art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, precum şi de activitatea desfăşurată de intimatul-pârât, instanţa de fond a reţinut în mod eronat faptul că acesta nu întruneşte condiţiile pentru constatarea calităţii de colaborator al Securităţii.

În primul rând, astfel cum s-a precizat mai sus, intimatul-pârât a semnat un angajament la 2 octombrie 1979 pentru colaborarea cu organele Securităţii, primind numele conspirativ „Marinică", aceasta după ce anterior - în perioada 1977 - 1978, a satisfacerii stagiului militar fusese recrutat în calitate de colaborator de către organele C.I., ceea ce denotă interesul şi perseverenţa sa pentru astfel de acţiuni.

În al doilea rând, astfel cum precizează recurentul-reclamant, nu trebuie neglijat faptul că intimatul-pârât a fost recrutat de fosta Securitate pentru supravegherea informativă în cadrul problemei „Persoane fără antecedente politice ori penale care prin activitatea lor aduc atingere securităţii statului şi nu intră în competenţa altor profile de muncă".

În raportul privind modul cum a decurs recrutarea în calitate de colaborator a intimatului-pârât, se face menţiunea că „numitul Maicher Iuliu corespunde scopului propus de a fi recrutat în calitate de colaborator, fiind de acord să colaboreze în mod secret şi organizat cu organele de securitate".

Conform adnotărilor făcute de ofiţerul de legătură al intimatului-pârât, la finalul informării cu ocazia unei excursii în Bulgaria (grupa de cca. 20 persoane), informare „nota a fost luată pentru clarificarea şi identificarea persoanei ce a luat legătura cu postul de radio Europa Liberă cu ocazia excursiei efectuate în R.P. Bulgaria".

Deci, intimatul-pârât pe tot parcursul excursiei a supravegheat grupul de excursionişti, scopul fiind acela de a identifica „persoana ce a luat legătura cu postul de radio Europa Liberă", fiind conştient de consecinţele fireşti ale delaţiunilor sale, printre acestea fiind şi cea a încălcării dreptului celor urmăriţi la o viaţă privată.

Apoi intimatul-pârât a primit sarcini de a da informaţii în legătură cu diverse persoane, în cazul unora dintre ele pentru a fi introduse în reţea, informaţiile vizând comentarii politice, relaţii cu persoane străine, atitudine ostilă statului, etc.

Din cuprinsul consemnărilor foştilor ofiţeri de securitate rezultă că intimatul-pârât „s-a achitat de sarcinile primite" „pe timpul colaborării aducându-şi aportul în muncă" informativă, făcând sesizări

privind apărarea secretului de stat din sectorul în care a lucrat, concluzia fiind aceea că informațiile furnizate de el „au fost de un real folos, putându-se lua măsuri de prevenire a unor fenomene de deconspirare prin mijloacele fir şi radio".

Este cert deci că, prin caracterizările făcute, ofițeri de securitate au apreciat că intimatul-pârât şi-a îndeplinit obiectivul primit la recrutare, anume acela de a informa despre „persoane fără antecedente politice ori penale care prin activitatea lor aduc atingere securității statului şi nu intră în competența altor profile de muncă".

Denunțarea acestor persoane viza în mod vădit urmărirea sau intensificarea urmăririi acestora, ceea ce presupunea obligatoriu obținerea de informații din viața privată a acestora, fiind încălcat art. 17 din Pactul privind Drepturile Civile şi Politice, referitor la dreptul de a fi liber de imixtiuni arbitrare sau ilegale în familie, la domiciliu sau corespondență, ca şi ascultarea convorbirilor telefonice sau interceptarea corespondenței interne sau externe.

Sunt aşadar întrunite condițiile textului de lege - art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securității, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, conform cărora are calitatea de colaborator al Securității, persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului.

Aşa fiind, recursul se priveşte ca nefondat şi în baza art. 312 Cod procedură civilă urmează a fi admis, iar sentința instanței de fond modificată, în sensul că se va admite acțiunea reclamantului şi se va constata existența calității de colaborator al securității în ceea ce-l priveşte pe intimatul-pârât, în sensul dispozițiilor art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva sentinței civile nr. 2529 din 11 iunie 2009 a Curții de Apel Bucureşti - Secția a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

Modifică sentința atacată în sensul că admite acțiunea.

Constată existența calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe intimatul-pârât, în sensul dispozițiilor art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 20 aprilie 2010.

PREȘEDINTE,	JUDECATOR,	JUDECATOR,
L.M.Păun	D.Duican	J.Preda

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA Cont. Adm.
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe nr. 10...2/2009 se legalizează de noi
GREFIER ȘEF

MAGISTRAT ASISTENT,
T.Popan

S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. ....../ Scutit ...... în sumă de ...... lei
GREFIER ȘEF

Irevocabila

Red. J.P.
Tehnored. B.O.
6 ex.
Jud. fond. E.I.